

Mgr. JIŘINA POLÁKOVÁ (provdaná Holeňová), absolventka gymnázia v roce 1985

Nyní pracuje jako překladatelka z nizozemštiny a němčiny, více viz:

<http://www.jirinaholenova.cz>

Po ukončení gymnázia vystudovala na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy moderní filologii, obor němčina – nizozemština. V rámci studia (v r. 1991–1992) studovala nizozemskou literaturu v Nizozemsku na Rijksuniversiteit Groningen.

Od roku 1993 pracovala jako překladatelka, příležitostně jako tlumočnice a učitelka němčiny. Z překladů jmenujme např. knížku pro děti nizozemského spisovatele Toona Tellegena: „Veverčák a mravenec“ (Cinemax, Praha 1998) a pro dospělé od téhož autora: „Dvě staré babky“ (Argo, Praha 2007). Z literatury populárně naučné pak např. knihu „Encyklopedie hudebních nástrojů“ (Rebo Productions CZ, Čestlice 2004) a z non fikce monografii o Erasmu Rotterdamském nizozemského historika Johana Huizingy: „Erasmus“ (OIKOYMENH, Praha 2014).

Do roku 1980 viděla na jedno oko, nyní je nevidomá.

Je zakládající členkou sdružení Okamžik, členkou výboru sdružení byla od r. 2000 až do r. 2016. V roce 2016–2017 pak byla členkou Správní rady sdružení Okamžik, z. ú.

V letech 2004 až 2010 a znovu v roce 2016–2017 vedla v Okamžiku literární klub. Podílela se např. na sestavení sborníku Prací autorů se zrakovým i jiným handicapem – „V hlavě mi šumí tajná řeka“ (Okamžik, Praha 2009). V Hmateliéru – dílně hmatového modelování se v letech 2007–2019 věnovala práci s hlínou, viz výtvarný katalog „Hlína a já“, (Okamžik, z. ú., Praha 2018).

„Ráda bych poděkovala všem svým gymnaziálním profesorům za vše, co mě naučili a co mi předali svým příkladem. Tam někde v hodinách latiny, němčiny nebo angličtiny se začal klubat můj zájem o studium jazyků. Při povinné četbě Salingerova „Kdo chytá v žitě“ jsem se poprvé začala zajímat i o to, kdo tu knížku tak krásně přeložil. A ze zájmu se vyklubala spousta překladatelských radostí i starostí, ale hlavně jedno velké dobrodružství – překladatelské i čtenářské. Tak velké díky.“